

Ennakkoratkaisukysymys

Onko [vero- ja arvonlisäverorikoksia koskevan] asetuksen (decreto legislativo) 74/2000 10 ter §, joka antaa mahdollisuuden siihen, että henkilön rikosvastuu tulee arvioitavaksi uudelleen saman teon (arvonlisäveron maksamatta jättäminen) perusteella kuin se, jonka perusteella valtion veroviranomaiset ovat lainvoimaiseksi tulleella päätöksellään jo määränneet hänelle hallinnollisen seuraamuksen, jonka suuruus on 30 prosenttia maksamatta jätetystä verosta, [ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn eurooppalaisen yleissopimuksen seitsemännen lisäpöytäkirjan] 4 artiklan ja [Euroopan unionin perusoikeuskirjan] 50 artiklan kannalta arvioituna unionin oikeuden mukainen?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Pécsi Törvénytörzség (Unkari) on esittänyt 15.5.2015 – Hőszig Kft. v. Alstom Power Thermal Services

(Asia C-222/15)

(2015/C 245/12)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Pécsi Törvénytörzség

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Hőszig Kft.

Vastaaja: Alstom Power Thermal Services

Ennakkoratkaisukysymykset

I Sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma I) 17.6.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 593/2008⁽¹⁾ osalta:

- 1) Voiko jäsenvaltion tuomioistuin tulkita asetuksen (EY) N:o 593/2008 10 artiklan 2 kohdassa olevaa ilmaisua "olosuhteista ilmenee" siten, että "huomioon otettavina olosuhteina" sen selvittämiseksi, onko hyväksynnän antamatta jättämistä sopimuspuolen kotipaikan lainsäädännön mukaan pidettävä kohtuullisena, on tarkasteltava sopimuksen teko-olosuhteita, sopimuksen kohdetta ja sopimusvelvoitteiden täyttämistä?
 - 1.1. Onko edellä ensimmäisessä kohdassa kuvatussa tapauksessa asetuksen 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja vaikutuksia tulkittava siten, että silloin kun sopimuspuolen vaatimuksen perusteella huomioon otettavista olosuhteista käy ilmi, ettei ole kohtuullista, että sopimuspuolen menettely olisi merkinnyt 1 kohdassa tarkoitettua hyväksynnän antamista, että jäsenvaltion tuomioistuimen on vahvistettava sopimusehtojen olemassaolo ja pätevyys niihin vedonneen sopimuspuolen kotipaikan lainsäädännön mukaisesti?
- 2) Voiko jäsenvaltion tuomioistuin omaksua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o (EY) 593/2008 10 artiklan 2 kohdasta tulkinna, jonka mukaan – kaikki tapauksen olosuhteet huomioon ottaen – tuomioistuin voi harkintavaltansa nojalla katsoa, että huomioon otettavien olosuhteiden perusteella 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua sovellettavaa lainsäädäntöä koskevan hyväksynnän antaminen ei ollut sopimuspuolen menettelyn kohtuullinen seuraus?
- 3) Jos sopimuspuoli vetoaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 593/2008 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla kotipaikkansa lainsäädäntöön osoittaakseen hyväksynnän antamatta jättämisen, onko jäsenvaltion tuomioistuimen otettava huomioon sopimuspuolen kotipaikan lainsäädäntö siten, että kyseisen valtion lainsäädännön mukaan niiden olosuhteiden vuoksi, joihin sopimuspuoli on vedonnut, lainsäädäntöä koskevan hyväksynnän antaminen ei ole sopimuspuolen menettelyn kohtuullinen seuraus?

- 3.1. Onko tässä tapauksessa sellainen jäsenvaltion tuomioistuimen omaksuma tulkinta unionin oikeuden vastainen, jonka mukaan "olosuhteilla" tarkoitetaan hyväksynnän antamatta jättämisen kohtuullisuutta selvitetessä sopimuksen teko-olosuhteita, sopimuksen kohdetta ja sopimuksen täyttämistä?

II Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 ⁽²⁾ osalta:

- 1) Onko sellainen jäsenvaltion tuomioistuimen omaksuma tulkinta neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 23 artiklan 1 kohdan vastainen, joka edellyttää juuri tietyn tuomioistuimen nimeämistä, vai – kun otetaan huomioon asetuksen johdanto-osan 14 perustelukappaleessa muotoiltu vaatimus – riittääkö, että käytetystä muotoilusta käy yksiselitteisesti ilmi sopimuspuolten tahto ja tarkoitus?
- 1.1. Soveltuuko neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 23 artiklan 1 kohdan vaatimusten kanssa yhteen sellainen jäsenvaltion tuomioistuimen omaksuma tulkinta, jonka mukaan toimivaltalauseke, joka on toisen sopimuspuolen yleisissä hankintaehdoissa ja jonka nojalla tilauksen pätevydestä, toimittamisesta tai lakkaamisesta johtuvissa tai niihin liittyvissä sopimuspuolten riidoissa, joita ei kyetä sopimaan, lopullinen ja yksinomainen toimivalta on tietyn jäsenvaltion kaupungin tuomioistuimilla – tässä tapauksessa Pariisin tuomioistuimilla – riittävän täsmällinen, koska sen muotoilusta – kun otetaan huomioon asetuksen johdanto-osan 14 perustelukappaleessa ilmaistu vaatimus – käy yksiselitteisesti ilmi sovittua jäsenvaltiota koskeva tahdonilmaisu ja tarkoitus?

⁽¹⁾ EUVL L 177, s. 6.

⁽²⁾ EYVL L 12, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale di Catania (Italia) on esittänyt 19.5.2015 –
Rikosoikeudenkäynti Snezhana Velikovaa vastaan**

(Asia C-228/15)

(2015/C 245/13)

Oikeudenkäyntikieli: *italia*

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale di Catania

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

Snezhana Velikova

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko direktiivin 2004/38/EY ⁽¹⁾ – – saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä [6.2.2007 annetun asetuksen (decreto legislativo) nro 30, sellaisena kuin se on muutettuna,] 20 ja 21 § ristiriidassa [unionin] oikeuden kanssa

⁽¹⁾ Euroopan unionin kansalaisten ja heidän perheenjäsentensä oikeudesta liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella, asetuksen (ETY) N:o 1612/68 muuttamisesta ja direktiivien 64/221/ETY, 68/360/ETY, 72/194/ETY, 73/148/ETY, 75/34/ETY, 75/35/ETY, 90/364/ETY, 90/365/ETY ja 93/96/ETY kumoamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/38/EY (EUVL L 158, s. 77).